

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshofs (Αυστρία) στις 25 Οκτωβρίου 2022 — T GmbH κατά Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

(Υπόθεση C-671/22)

(2023/C 63/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshofs

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: T GmbH

Καθής δημόσια αρχή: Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το σημείο 1.2.2, του παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽¹⁾, με τίτλο «Ορισμοί της υψηλής, της καλής και της μέτριας οικολογικής κατάστασης λιμνών», την έννοια ότι οι «διαταραγμένες συνθήκες» που περιλαμβάνονται στον πίνακα «Βιολογικά ποιοτικά στοιχεία», στη γραμμή «Ιχθυοπανίδα», στη στήλη «Υψηλή κατάσταση» αφορούν αποκλειστικά τις ανθρωπογενείς επιπτώσεις στα φυσικοχημικά και υδρομορφολογικά ποιοτικά στοιχεία;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2) Έχει η ανωτέρω διάταξη την έννοια ότι απόκλιση του βιολογικού ποιοτικού στοιχείου «Ιχθυοπανίδα» από την υψηλή κατάσταση, η οποία οφείλεται σε διαταραγμένες συνθήκες εκτός των ανθρωπογενών επιπτώσεων στα φυσικοχημικά και υδρομορφολογικά ποιοτικά στοιχεία, έχει ως αποτέλεσμα το βιολογικό ποιοτικό στοιχείο «Ιχθυοπανίδα» να μην μπορεί να καταταχθεί ούτε στην «καλή κατάσταση» ούτε στη «μέτρια κατάσταση»;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 327, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Софийски районен съд (Βουλγαρία) στις 22 Νοεμβρίου 2022 — С. Р. Г. κατά «Профи Кредит България» ЕООД

(Υπόθεση C-714/22)

(2023/C 63/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Софийски районен съд

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: S.R.G

Εναγομένη: Profi Credit Bulgaria EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 3, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2008/48/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα έξοδα που αφορούν συμπληρωματικές υπηρεσίες στο πλαίσιο σύμβασης καταναλωτικής πίστης, όπως τα έξοδα που αφορούν τη δυνατότητα αναστολής της πληρωμής και μείωσης των δόσεων, αποτελούν μέρος του ΣΕΠΕ της πίστωσης;

2) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2008/48/EK την έννοια ότι η εσφαλμένη αναγραφή του ΣΕΠΕ σε σύμβαση πίστωσης μεταξύ ενός επαγγελματία και ενός καταναλωτή πρέπει να θεωρείται ως παράλειψη μνείας του ΣΕΠΕ στη σύμβαση πίστωσης και ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να εφαρμόζει τις έννομες συνέπειες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο για την παράλειψη μνείας του ΣΕΠΕ σε σύμβαση καταναλωτικής πίστης;

- 3) Έχει το άρθρο 23 της οδηγίας 2008/48/EK την έννοια ότι η ακυρότητα της σύμβασης καταναλωτικής πίστης που προβλέπει το εθνικό δίκαιο ως κύρωση, βάσει της οποίας πρέπει να επιστρέφεται απλώς το κεφάλαιο που χορηγήθηκε, είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας όταν το ΣΕΠΕ δεν αναγράφεται με σαφήνεια στη σύμβαση καταναλωτικής πίστης;
- 4) Έχει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽⁷⁾ την έννοια ότι τα έξοδα που αφορούν πακέτο συμπληρωματικών υπηρεσιών, οι οποίες προβλέπονται ως κύρια σύμβαση σε χωριστή πρόσθετη συμφωνία στο πλαίσιο σύμβασης καταναλωτικής πίστης, πρέπει να θεωρούνται μέρος του κυρίου αντικείμενου της σύμβασης και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο του ελέγχου της καταχρηστικότητας;
- 5) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το σημείο 1, στοιχείο ξ', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι ρήτρα που περιέχεται σε σύμβαση που αφορά συμπληρωματικές υπηρεσίες στο πλαίσιο σύμβασης καταναλωτικής πίστης είναι καταχρηστική, όταν με αυτήν παρέχεται στον καταναλωτή η αφηρημένη δυνατότητα να αναστέλλει και να προγραμματίζει εκ νέου τις πληρωμές του, πλην όμως οφείλει για τη δυνατότητα αυτή τέλη ακόμη και αν δεν κάνει χρήση της;
- 6) Έχουν τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, καθώς και η αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι αντίκειται σε ρύθμιση σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται η επιβολή μέρους των δικαστικών εξόδων εις βάρος του καταναλωτή στις ακόλουθες περιπτώσεις: 1) όταν γίνεται εν μέρει δεκτό το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι δεν οφείλονται ορισμένα ποσά λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας [...]; 2) όταν η ενάσκηση του δικαιώματος του καταναλωτή κατά τον ποσοτικό προσδιορισμό της απαίτησης είναι πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής και 3) σε κάθε περίπτωση καταχρηστικής ρήτρας, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η ύπαρξη της καταχρηστικής ρήτρας δεν έχει άμεση επίδραση, εν όλω ή εν μέρει, στο ύψος της αξίωσης του πιστωτικού φορέα ή όταν η ρήτρα δεν έχει άμεση σχέση με το αντικείμενο της δίκης;

(1) Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

(2) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 25 Νοεμβρίου 2022 — Friends of the Irish Environment CLG κατά Ιρλανδικής Κυβέρνησης, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ιρλανδίας και Attorney General

(Υπόθεση C-727/22)

(2023/C 63/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Friends of the Irish Environment CLG

Αναρρεσίβλητοι: Ιρλανδική Κυβέρνηση, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας ΣΕΠΕ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', αυτής, την έννοια ότι μέτρο εγκρίθην από την εκτελεστική εξουσία κράτους μέλους, πλην της περίπτωσης νομοθετικής ή διοικητικής υποχρέωσης, και όχι βάσει κανονιστικής, διοικητικής ή νομοθετικής πράξης, μπορεί να συνιστά σχέδιο ή πρόγραμμα εμπίπτον στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εφόσον το σχέδιο ή το πρόγραμμα που εγκρίθηκε κατά τον τρόπο αυτόν καθορίζει το πλαίσιο για τη μελλοντική χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης άδειας έργων και πληροί έτσι το κριτήριο του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας;
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 8 και 9, της οδηγίας ΣΕΠΕ, την έννοια ότι σχέδιο ή πρόγραμμα το οποίο, μολονότι χαρακτηρίζεται ως «ενδεικτικό», προβλέπει ειδικώς τη χορήγηση πόρων για την κατασκευή ορισμένων έργων υποδομών με σκοπό τη στήριξη της στρατηγικής χωρικής ανάπτυξης άλλου σχεδίου, το οποίο με τη σειρά του αποτελεί τη βάση για μελλοντική στρατηγική χωρικής ανάπτυξης, δύναται καθ'αυτό να συνιστά σχέδιο ή πρόγραμμα κατά την έννοια της οδηγίας ΣΕΠΕ;